

Een echt gebeurd verhaal uit Elen aan de Maas

Toen ik nog student was in Elen, was er tegenover de speelplaats een winkel in koloniale waren (bij Finneke van de Knoor), waar ze ook snoepgoed en marbels (grote en kleine) hadden.

Ik zag daar regelmatig een Groenendaler met een grote kalabas in de mond. Hij deed zich zelf de deur open en Finneke nam het papiertje uit de kalabas, waarop de gevraagde attributen geschreven stonden. Finneke stopte de gevraagde artikels in de kalebas, en de Groenendaler ging over de weg terug naar zijn baas: Bèr Gijsen, in de volksmond Bèr van Mieke Maesen.

Bèr rookte altijd Semois in zo een puntige gele zak. Nu had iemand tegen Finneke gezegd: als de hond weer alleen komt, geef hem dan eens een ander pakje tabak mee, een vierkantig in plaats van de driehoekige puntzak. Finneke ziet de hond de winkel binnenkomen zonder kalebas, dus komt hij alleen voor tabak, wist Finneke. Zoals gevraagd geeft zij hem een vierkant pakje. De hond bekijkt het pakje, maar wil het niet aanvaarden, het moet de gele puntzak van het merk Louis Doize zijn, vooraleer hij terug naar huis gaat.

N.B. Finneke heette Gijsen en was gehuwd met Bèr Knoors. Zij hadden die winkel, maar Bèr tapte ook een borrel in de zitplaats. Daar moesten de boeren ook zijn voor een geleidebrief als er een koebeest of kalf verkocht was. De douaniers hadden daar zituur van 11u tot 12u. Na het opdoeken van de winkel verhuisde de douane naar het gemeentehuis.

Sylvester Colson, Elen, 2004